

Vereeniging na zijn verscheiden, hem te gedenken als een man, die veel voor onzen kring is geweest, doch stemmen we tevens dien danktoon af op het accoord van de ootmoedige erkenning, dat het God de Heere was, Die zoowel gaf als wegnam.

Het zal u stellig niet verwonderen, dat ik ook in dezen kring niet kan nalaten te gewagen van zorgen, die ons drukken. Niet om er over te klagen, want gij en ik weten, dat afwezigheid van zorgen veeleer verslapt dan staalt. De groote krachten in het leven van den enkeling, in het leven van volksgroepen en van volken worden niet gewekt zonder moeilijkheden; ze komen eerst tot openbaring als we moeten optornen tegen tegenslag na tegenslag, als de zorgen ons dreigen te overweldigen en we dan toch doorzetten, omdat we gelooven te zijn op een weg ons door God gewezen.

Daarom ben ik ook niet *bezorgd* als ik let op de financieele moeilijkheden, waarmee ook onze Vereeniging in dezen tijd te kampen heeft. Ook het goud en het zilver zijn des Heeren. Hij neigt de harten en Hij ook is de eerste oorzaak, dat de beurzen ten slotte geopend worden, tenminste als *wij* maar in getrouwheid onzen weg gaan zonder rechts of links te zien, zonder achterwaarts te blikken; altijd, met Paulus, jagende naar het wit, dat vóór ons is, tot den prijs der roeping Gods, die van boven is in Christus Jezus.

Derhalve gaan we niet onder *bezorgdheid* gebukt. Maar dat wil niet zeggen, dat het geoorloofd zou zijn de zorg voor de financiën van de Universiteit licht te achten. Dat wil niet zeggen, dat *wij* verslappen mogen, omdat God er wel voor zorgen zal, dat het brood en water der Universiteit gewis is. God werkt Zijn welbehagen in deze dingen door den arbeid van menschen en de gewisheid van het noodzakelijke voor onze Academie is alleen te verwerven als onze krachten tot het uiterste gespannen worden.

Is dat het geval?

Kunnen we dat van onszelf naar waarheid getuigen?

Van de stichting zelve onzer Universiteit is eenmaal getuigd, dat zij een geloofsstuk was. Dat was zeker nog eens het geval, toen we besloten tot de oprichting van de wis- en natuurkundige, d.i. onze 4de faculteit. Het geld voor de eerste uitrusting ervan was bijeengebracht, maar de jaarlijksche teerkost tot een bedrag van rond *f* 60.000.—, hadden we nog niet toen het werk aan die faculteit een aanvang nam. Daartoe gingen we over in het geloof, dat ook dit jaarlijksche bedrag er komen zou.

Dat geloofsvertrouwen is niet in vervulling gegaan. Niet omdat we ons in Gods goedheid vergist zouden hebben, maar omdat we iets te veel op menschen vertrouwd hebben. In stede van met *f* 60.000.— zijn de jaarlijksche contributies slechts met *f* 15.000.— verhoogd. Door besparingen op de uitgaven is het gelukt de meerdere behoeften met *f* 10.000.— te verminderen, zoodat het tekort niet *f* 45.000.—,